

cussion. Det ærede Medlem har vist selv — efter hvad jeg antager — med stor Omhu beskæftiget sig med og med megen Udførlighed fordybet sig i disse Spørgsmaal. Efter de Uttringer at dømme, som han har fremkommet med, lader det til, at han har overseet, at flere af de Spørgsmaal, som han berørte, saaledes Spørgsmaalet om Religionsundersøgningen, allerede ere reiste for en Snees Aar siden og have faaet en saa omfattende Behandling, at det maa siges, at den foreløbige, almindelige Undersøgelse er fuldbendt. Her foreligger ikke Spørgsmaalet til almindelig theoretisk Behandling, men Spørgsmaalet er, hvorledes Theorien passer til vore Forhold, og hvilken Vej der skal gaaes. Jeg turde maatte her føie til, at det forekommer mig, at det ærede Medlem, som har saa stor Iver for Skolevæsenet og for Commissioner i Almindelighed og ikke synes om den praktiske Udførelse af vort Forslag, blander sin Belvilje for Sagen vel meget med sin personlige Stemning mod os 19 Medlemmer, naar han skal opfatte dette Forhold. Men for at vise, at vi her see paa Sagen, og at det ikke er os om at gjøre at bevirke et Røre paa en eller anden Maade, men at vort Hovedformaal er om muligt at give et Stød til en Reform, hvis Gjennemførelses Nødvendighed vi have troet, at Thinget med os anerkjendte, da skal jeg paa Forslagsstillernes Vegne erklære, at hvis den ærede Minister vil love at ville nedsætte en Commission for at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse, da ere vi villige til at tage Forslaget tilbage. Det er mig ikke ganske klart, hvorvidt den ærede Minister er villig dertil eller ei. Den ærede Minister har undertiden talt saaledes, saa at det kunde formodes at være hans Hensigt at ville nedsætte en Commission. Hvis det er Tilfældet, saa ere vi som sagt villige til at tage Forslaget tilbage; men hvis ikke, da haabe vi, at Thinget vil hjælpe os med at føre det igjennem.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Med Hensyn til dette Sidste skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at jeg ikke blot ikke kan være imod, at

en saadan Commission bliver nedsat af Regjeringen, men at jeg endogsaa finder, at Udførelsen vilde tale derfor. Vistnok kan man nu sige, at dersom Regjeringen vil nedsætte en saadan Commission, saa maa det staa den ganske frit; men jeg troer dog ikke, at det er Alt. Her gjælder det nemlig om en Pengebevilling; og hvis Thinget vil stille en Sum, som jeg i saa Henseende nærmere skal foreslaae for Thinget, til Regjeringens Raadighed, da skal jeg ogsaa være villig til at nedsætte en Commission med den Indskrænkning, som jeg udtrykkelig har forbeholdt mig, at jeg ikke kan love, at en saadan Commission vilde blive nedsat i den nærmeste Fremtid, men at man billigt maatte see Tiden an, og at man vel maatte vente et Aarstid dermed.

Frederiksen: Saavidt jeg opfattede, hvad den ærede Minister nu udtalte, vil han gaa ind paa at nedsætte en saadan Commission, som der her er Tale om. I saa Tilfælde ville Forslagsstillerne tage Forslaget tilbage. Men da man nu meddeler mig, at der er flere af Thingets Medlemmer, som ønske at udtale sig foreløbig om Sagen, skal jeg vente med denne Tilbagetagelse af Forslaget; thi jeg troer, at det er hensigtsmæssigt for Sagen, at Leiligheden til at ytre sig om den allerede nu ikke bliver affaaen de Medlemmer, der ønske Saadant.

Solstein: Jeg begjærede Ordet, imedens den ærede Ordfører indlebede Forhandlingerne om Sagen, men der er siden den Tid foregaaet en betydelig Forandring i dennes hele Stilling ifølge de Udtalelser, der ere fremkomne fra den høttærede Cultusminister, og det Svar, som blev givet derpaa af Ordføreren. Herved er der, troer jeg, vundet den betydelige Fordeel, at man nu kan nøies med at behandle den ene Deel af Sagen, nemlig den, der egentlig angaaer Skolevæsenet, idet jeg antager, at vi nu ere blevne af med den anden Deel af den, nemlig den parlamentariske Commission, som forekommer mig ikke at kunne være andet end en Formsag, og som jeg kun er gaaet med til at foreslaae, fordi jeg antog, at man ingen anden Commission